

Heynen N, Kaika M., Swyngedow E., eds. (2006): In the Nature of Cities. Urban political ecology and the politics of urban metabolism. Routledge: London and New York, 271 pp. ISBN 10 0415368286

INTRO

1. Příroda a druhá příroda
2. Externalizace přírody, objektifikace, exploatace, ideologizace
3. Interakce přírody a společnosti
4. Diskurs oddělenosti, univerzalizace placená práce – je též externalizovaná
5. Dnes jsme všichni environmentálně přátelšší....ideologie environmentalistů
6. Environmentální organizace
7. Výjimečná adaptabilita kapitalismu
8. Metabolismus ---*stoffwechsel*...ne pouhý opakující se proces oběhu
9. Přírodní metabolismus v cirkulaci látek, hodnot, reprezentací ve víru sociální přírody
10. Politická ekologie - metabolismus jako produkce přírody, sociální a politická teorie, ekologie, environmentální spravedlivá politika (politics)
11. Produkce městské přírody ...kreativní politika přírody ve městě, pro město, města
12. Uznání síly kapitalistické produkce přírody, žádná apokalypsa, ale politické možnosti
13. Příroda je reprodukována neustále , ať se nám to líbí či nelíbí
14. Krajinný hexagon
15. D.Harvey – na New Yorku není nic nepřirodního....těžké rozlišit začátek/konec přírody
16. Urbanizace vědomí konstituje Přírodu a rovněž Prostor
17. Město – forma života, model regulace sociálních vztahů s přírodou
18. Většina lidí míří do měst, megaměst, městské ŽP je globálním problémem
19. Socioekologická proměna měst, ne jen technická
20. Socioenvironmentální nespravedlnost
21. Potřeba sledovat re-naturaci měst a urbanizační proces jako hnací sílu řady envi témat = urbánní politická ekologie
22. Zásadní sdělení je politické – jak politické procesy mění socioenvironmentální podmínky
23. Kdo a pro koho konfiguruje sociologické uspořádání?
24. Které politické projekty jsou demokratické a jaké prostředí produkují?
25. Kapitalistická akumulace, externalizace přírody, zranitelná závislost kapitalistické akumulace na přírodě se prohlubuje a rozšiřuje – metabolické transformace přírody se socioekologickými důsledky
26. Urbanizace jako proces socio-metabolických transformací s návazností na envi politiku
27. Význam politické ekonomie
28. Nerovné mocenské vztahy v produkci cyborgických měst, nerovnost, útlak
29. Demokratizace, aktivismus

MĚSTO JAKO SOCIOEKOLOGICKÝ PROCES

1. Přírodní/ekologické podmínky a procesy nepůsobí odděleně od sociálních procesů, existují sociopřírodní podmínky
2. Environmentální témata jsou ve městech centrálními
3. Neudržitelnost dystopií (heterotopie?), zanedbané sanitační, produkce nové přírody - 'zastavěného' prostředí
4. Město jako popření přírody
5. Urbánní krajina jako oxymóron
6. Lefebvre : druhá příroda – mrtvá, městský prostor, sociální simultaneita....opět hexagon!
7. Příroda jako sociální forma zboží...materialita a kultura, komodifikace přírody – tržně založená společnost urbanizuje přírodu

PRODUKCE URBÁNNÍCH PŘÍROD

1. Sociální a materiální produkce urbánní přírody v geografické literatuře
2. Urbánní prostředí podle zájmů elity, kontrola a manipulace na účet marginalizovaných
3. Produkce a ztělesnění sociální moci
4. Gravitace či fotosyntéza nejsou sociálně produkovány, ale jejich síly jsou sociálně mobilizovány v určitých konfiguracích pro určité účely vázané na strategie dosažení nebo udržování pozic v sítích sociální moci. Sociální mobilizace metabolických procesů produkuje zřetelné socio-environmentální assembláže
5. Lidé a příroda v hexagonu....politicko ekonomické procesy přinášejí nerovnost přírodě i lidem.
6. Materiální produkce prostředí (plural) je plná mobilizovaných zvláštních diskurzů a porozumění (ne-li ideologií) přírody a o přírodě i prostředí
7. Význam sociálních mocenských vztahů
8. Věci – komody, města, těla jsou sociometabolickými procesy, jež jsou produktivní, generují věci procházející těly.
9. Lidé produkují přírody socio-přírodními procesy, jež jsou konstituovány nesčetnými vztahy politické moci a vyjadřují varietu kulturních významů.
10. V hexagonu je zakotvená transformace přírody - vztahy vrcholů, prostorovosti
11. Prací je mobilizován a organizován metabolický proces
12. Sociopřírodní metabolismus a socioenvironmentální historie
13. Sociální vztahy, oběh kapitálu, metabolické transformace
14. Metabolismus je centrální metafora – materiální i duchovní
15. Politická ekologie a politická ekonomie – ekonomické a politické procesy využívání přírodních zdrojů
16. Sociální proces, materiální metabolismus a prostorová forma urbánní sociopřírodní krajiny

URBANIZACE PŘÍRODY, SOCIO-ENVIRONMENTÁLNÍ SPRAVEDLNOST A NEROVNÝ GEOGRAFICKÝ VÝVOJ

1. Socioekonomická restrukturalizace je provázena procesem nerovné deteriorizace, změnami ekologických forem, rozdílnými urbánními prostředími
2. Otázka sociální a environmentální spravedlnosti - nerovná distribuce environmentálních výhod a škod – politická mobilizace?
3. Urbánní interakce lidí a prostředí a sociální, politické a ekonomické mocenské vztahy – ty jsou centrální...Rawlsovská spravedlnost v kapitalistickém politicko-ekonomickém systému – liberální alokace dynamiky environmentálních externalit
4. H. Lefebvre – ambivalence prostoru – příležitosti, příslib emancipace a svobody i útlak, dominance, exkluze, marginalizace....proměny urbánních ekologií v neustálých proměnách: zahrady, s bránami, hi-tech, ale také s poničeným, znečištěným prostředím, odpadem = choreografie kapitalistického urbanizačního procesu
5. Environmentální ideologie, praktiky a projekty v trvale (ne)udržitelném městě – primárně udržitelné, obecně nemusí být neudržitelné
6. Politická ekologie města: akcelerující procesy urbanizace přírody – metabolické interakce mezi sociálními a ekologickými procesy v produkci urbánních krajín: urbánní změna je prostorově diferencovaná, vysoce nerovná – hlavní nápor na marginalizované rezidenty, zatímco majetní ....je to propojené?co k tomu vede? Nerovné urbánní prostředí – who pays????? Kdo těží? kdo trpí? Kdo získává? Kdo ztrácí? v socioenvironmentální změně – sociální podmíněnost, poměr sil, posilování, zeslabování
7. Neoliberální kapitalistický vývoj a spravedlivé urbánní prostředí...konflikty, stabilita, protiklady
8. Význam sociálních mocenských vztahů (materiálních i diskursivních – hexagon!) – tvarují urbánní environmentální prostorové uspořádání, kdo řídí? Kdo je vylučován?

A „MANIFESTO“ FOR URBAN POLITICAL ECOLOGY

1. Environmentální a sociální změny se vzájemně determinují. Procesy sociálně environmentálního metabolického oběhu transformují jak sociální, tak fyzické prostředí, tak vytvářejí nové kvality – sociopřírodní prostředí, jež obsahuje, ztělesňuje zvláštní metabolické a sociální vztahy
2. Není nic apriorně nepřírodního v produkovaném prostředí – města, GMO, hrazené řeky, závlahy. Jde o specifické historické výsledky socio-environmentálních procesů. Urbánní svět je kyborgovský – zčásti přírodní, zčásti sociální, zčásti technický, zčásti kulturní s nejasnými hranicemi, centry nebo okraji
3. Hexagonové závislosti – podmínky, instituce, nerovné mocenské vztahy
4. Všechny socio-prostorové procesy jsou trvale založeny na obězích a metabolismu fyzikálních, chemických a biotických složek. Ne-humánní aktanti hrají aktivní roli v aktivaci sociopřírodních oběhů a metabolických procesů. Jsou jimi propojeny často velmi vzdálené ekosystémy. Umožňují navazující lokální procesy s širšími socio-metabolickými tiky, sítěmi, konfiguracemi a dynamikou
5. Socio-environmentální metabolismy produkují příznivé i nepříznivé environmentální podmínky s často protikladnými tendencemi – posilujícími i deteritorializujícími kvalitami – prostorově vyjádřenými humánně i ne-humánně
6. Procesy metabolické změny nejsou nikdy sociálně a ekologicky neutrální. Trajektorie socio-environmentálních změn tak mohou podkopávat stabilitu, koherenci některých sociálních skupin, míst nebo ekologií, čímž může být jejich udržitelnost posilována. Urbanizační proces je ve svém základu protikladný, konfliktní
7. Sociální mocenské vztahy (materiální i diskursivní – viz hexagon), jimiž metabolické oběhové procesy nabývají prostorovost jsou pro ně významné. Jde o mocenskou geometrii humánních a ne-humánních aktérů, socio-přírodních nosných sítí, jež rozhodují o přístupu nebo vyloučení, kontrole/využívání zdrojů nebo složek prostředí – pozitivní či negativní zahrnutí v metabolických spletech. Mocenské geometrie zpětně tvarují sociální a politické konfigurace i prostředí, v němž žijí. Lefebvrovo 'právo na město' zahrnuje i 'právo na metabolismus'.
8. Otázky socio-environmentální udržitelnosti jsou bytostně politickými otázkami. Politická ekologie řeší – kdo získává, kdo platí, komu užitek, komu ztráty v metabolických oběhových procesech – co a kdo potřebuje udržitelnost, jak ji udržovat, dosahovat.
9. Důležité je rozpletení povahy sociálních vztahů mezi jednotlivci a sociálními skupinami, jak jsou zprostředkovány, strukturovány procesy ekologické změny. Jde o závislost na mocenských vztazích.
10. Socio-ekologická udržitelnost může být dosažena jen demokratickými prostředky a kontrolou. Politické programy by měly tento demokratický obsah posilovat, identifikovat strategie spravedlivější distribuce sociální moci i celkové zahrnutí přírody, jež by mělo být dosaženo.

Další kapitoly:

- Metabolická urbanizace, kyborg-cities
- Environmentální agenda města
- Ekologické imaginace
- Karneval, spektakl přírody
- Produkce kulturních představ, touhy jedinců, materiální podmínky, manažerovaná, stavěná a urbanizovaná příroda
- Trávník – chemie/průmysl, ekonomie, dostihy, komunitní hodnoty, osoby, kapitalismus, suburbia, vztahy mocenské, symbolické, materiální – geografická materializace
- Kyborg city, metabolismus, potrava, obezita, ale i hlad
- Voda ve městě – urbanizační proces, politická ekonomie, oběh vody, komercializace lokální vody, choreografie veřejného/soukromého vládnutí
- Podnikatelé, příběhy, boj o 'vyčištění' města
- Diskursivní a materiální praktiky environmentální spravedlnosti, taktiky a strategie politiky
- Energie

Cíl politické ekologie: demokratická produkce cyborg-cities